

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW

1. Nazwa

**KOŚCIÓŁ PARAFIALNY RZYMSKOKATOLICKI pw.
ŚW. JÓZEFA**

2. Czas powstania

1937–1938 r.

3. Miejscowość

RACIBÓRZ 4561
OCICE

4. Adres

ul. Gdańska 70
47–400 Racibórz

nr ewidencyjny działki 347/72

nr księgi wieczystej Kw [REDACTED]

5. Przynależność administracyjna

województwo śląskie
powiat raciborski
gmina Racibórz

6. Współrzędne geograficzne

N 50°4'53.7" E 18°10'25.7"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Ottendorf, Ottitz, Ocice, Ottitz-Schloss, od
1927 Ratibor-Ottitz, Neuland Str.

8. Właściciel i jego adres

parafia rzymskokatolicka
pw. św. Józefa w Raciborzu
ul. Gdańska 70
47–400 Racibórz

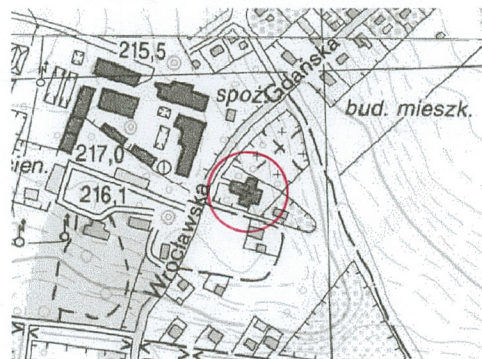
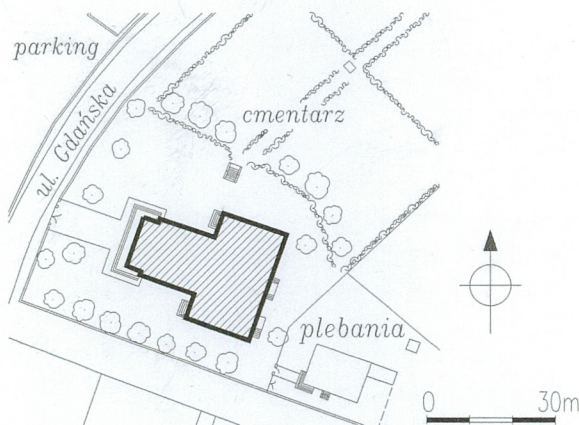
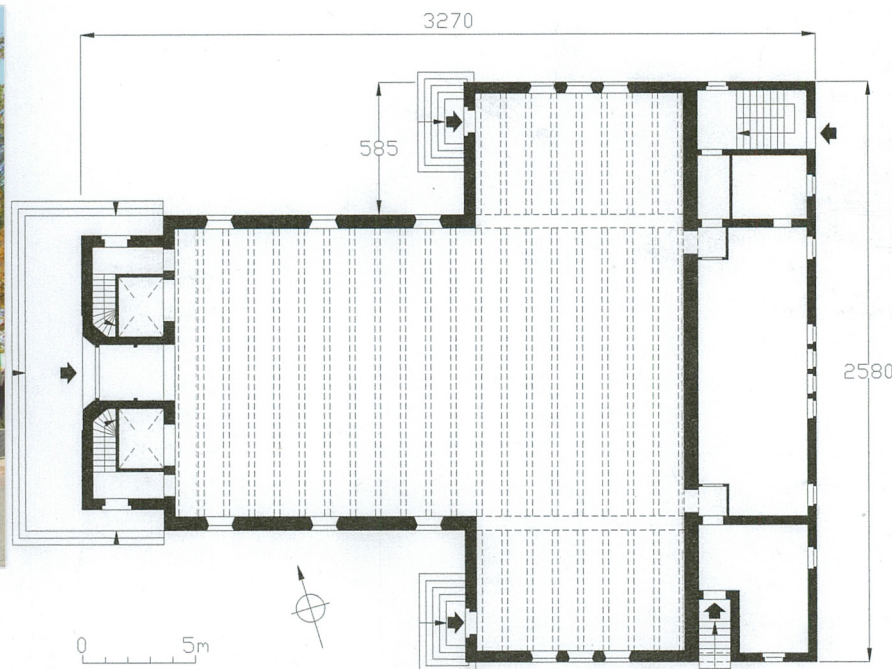
9. Użytkownik i jego adres

jw.

10. Formy ochrony

A/366/12 z 31.01.2012

11. Materiały graficzne

Wieś Ocice wzmiankowana od XIII w. jako własność dominikanek raciborskich. Wieś, choć niewielka składała się z czterech części: Ocice Górne, Nowe, Średnie i Dolne. Z czasem doszło do połączenia Ocic Średnich i Dolnych, zintegrowane części wsi nazwano Ocice Zamek. W 1927 r. miejscowość została włączona w granice miasta Raciborza. Ocice Zamek należały od początku istnienia do parafii św. Mikołaja w Starej Wsi. Proboszcz kościoła św. Mikołaja czynił starania o utworzenie w niej samodzielnej jednostki duszpasterskiej. W czerwcu 1937 r. nabył od miasta za 5 tys. marek posesję pod budowę ocickiego kościoła. Projekt budowli wykonał architekt **Felix Hinz Hinssen**. Architekt pracował nad projektem od lipca tego roku i wykonał przynajmniej dwie jego wersje, jedna z nich zakładała wzniesienie budowli 3-nawowej. Ostateczne pozwolenie na budowę kościoła wydano 20 września 1937 r. Wmurowanie kamienia węgielnego nastąpiło 10 października. Budowę prowadził mistrz budowlany z Raciborza Robert Poppek. 29 października następnego roku odbyło się wstępne poświęcenie kościoła, ostatecznego dokonał biskup wrocławski, Adolf Bertram. Budowa kościoła kosztowała 50 tys. marek, z czego 18 tys. wyasygnował biskup wrocławski. W 1941 r. fasada kościelna została ozdobiona mozaiką z wizerunkiem Chrystusa na lwie. Projekt Egberta Lammersa wykonał August Wagner. W tym też roku powstał przy kościele cmentarz. Kościół w Ocicach podniesiony został do rangi parafialnego w 1946 r.

W 1951 r. autor projektu, architekt Felix Hinssen, wykorzystał go powtórnie przy budowie kościoła św. Fidelisa w dzielnicy Berlina, Tempelhofie, powstała bardzo podobna budowla, o nieco uproszczonej formie (brak transeptu). Także rozwiązanie przestrzenne i wystrój wnętrza (strop, prezbiterium) nawiązują do pierwowzoru.

SYTUACJA. Racibórz – miasto nad Odrą, w pd.-zach. części w województwa śląskiego, siedziba władz powiatowych i gminnych, dawna stolica księstwa raciborskiego. Kościół parafialny pw. św. Józefa wybudowano w dzielnicy Raciborza, dawnej samodzielnej miejscowości – Ocice, która rozciąga się na pd.-zach. od centrum miasta, między drogami wylotowymi, noszącymi w granicach miasta nazwy: ul. Ocickiej i ul. Opawskiej. Zabudowa Ocic koncentruje się wzdłuż ul. Gdańskiej, łączącej obie wymienione trasy.

Kościół usytuowany został mniej więcej w połowie długości ul. Gdańskiej, po jej wsch. stronie. Budowla zajmuje pd.-zach. narożnik posesji o stożkowatym kształcie, przylegającej od zach. do ul. Gdańskiej, na pn. ograniczonej ul. Górną a od pd. graniczącej z zabudową domów jednorodzinnych i drogą dojazdową do nich, stanowiącą jednocześnie dojazd do budynku probostwa, znajdującego się w bezpośrednim sąsiedztwie kościoła, na pd.-wsch. od niego. Pn.-zach. część parceli kościelnej zajmuje cmentarz parafialny. Działka ujęta jest ogrodzeniem z siatki stalowej na podmurówce i murowanych słupkach od strony pn. i pd., od ul. Gdańskiej oddziela ją ogrodzenie z prętów stalowych na podmurówce, tutaj też znajduje się główna brama wiodąca na teren kościoła i cmentarza.

MATERIAŁ. KONSTRUKCJA. TECHNIKA.

Ściany. *Ściany zewnętrzne.* Fundamenty głębokości 120 cm i ściany nawy do wysokości 290 cm z ubijanego betonu, przy czym ściany od zewnątrz i wewnątrz obudowane ściankami murowanymi z cegły na zaprawie wapiennej, pozostałe ściany murowane z cegły; korpus związany na wysokości gzymsu głównego wieńcem żelbetowym; ściany obustronnie tynkowane – tynki zewnętrzne grubo nakrapiane, wewnętrzne drapane; ściany pn., wsch. i pd. na cokole licowanym okładziną z płytek klinkierowych.

Ściany wewnętrzne murowane z cegły pełnej, tynkowane; ściany dawnej kaplicy chrzcielnej z okładziną z płyt szarego marmuru.

Sklepienia i stropy. W nawie głównej i prezbiterium jednolity strop podwieszony do więźby dachowej – drewniany belkowy, z uwidocznionymi belkami (część belek to atrapy z desek, które mają tylko znaczenie dekoracyjne a nie są elementami konstrukcji), pomiędzy belkami podsufitka z desek tynkowana na trzcinie; podobne, niższe stropy w ramionach transeptu. Zakrystia ze stropem drewnianym belkowym z podsufitką tynkowaną na trzcinie, współczesne stropy aneksów zaplecza płaskie, otynkowane. Kruchta i pomieszczenia przyziemia części zach. kościoła nakryte stropami Kleina, wyjątkiem jest kaplica chrzcielna, sklepiona ceramicznym sklepieniem klasztornym; stropy wyższych kondygnacji części zach. drewniane belkowe z deskowymi podsufitkami (pomieszczenia po obu stronach organów).

Więźba dachowa. Konstrukcja dachu drewniana; więzary wieszarowe kratownicowe ze stalowymi ściągamami pionowymi; rozstaw więzarów 4,5 m, rozpiętość – 12,8 m.

Pokrycie dachowe. Dachy kościoła kryte ceramicznie – dachówką esówką, z wyjątkiem dachu zaplecza, nad którym współczesne pokrycie z papy na lepiku.

Posadzki i podłogi. W kruchcie, nawie, transepcie i prezbiterium zachowana oryginalna posadzka z jasnożółtych płyt o wymiarach 40x40, na których widoczne ślady korozji, pęknięcia i drobne ubytki powierzchniowe i przebarwienia; płyty ułożone na podłożu z betonu; w ciągach ławek podłoga z desek zlicowana z posadzką; w dawnej kaplicy chrzcielnej posadzka z mniejszych płytek czerwonego marmuru; empora muzyczną z podłogą drewnianą, deskową. We współczesnych pomieszczeniach zaplecza i zmodernizowanej kruchcie posadzki betonowe wykończone współczesnymi płytkami podłogowymi.

14. Kubatura 4 215 m ³	15. Powierzchnia użytkowa 545 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne kościół filialny	17. Użytkowanie obecne kościół parafialny
18. Stan zachowania <p>Kościół zachował w znacznym stopniu oryginalną formę, jego rzut i bryła nieznacznie przekształcone w części wsch. (dobudowanie dwóch aneksów do zakrystii). Projekt Felisa Hinssena, nieco zmodyfikowany, został wykorzystany jeszcze przynajmniej raz a początku lat 50-tych XX w., jednak kościół w Raciborzu był pierwszą budowlą która powstała na jego podstawie.</p> <p>Od pocz. lat 90-tych XX w. w kościele prowadzone były liczne prace modernizacyjne i remonty, m.in.: wykonano instalację c.o., w 1993 r. rozbudowano zaplecze kościoła, urządzono sanitariaty i wykonano instalację kanalizacji sanitarnej, w latach 2001–04 przeprowadzono osuszanie murów kościelnych i ich izolację poziomą za pomocą metody podcinania murów.</p> <p><i>Stan zachowania:</i></p> <p><i>ściany zewnętrzne:</i> w stanie dobrym;</p> <p>► <i>stropy:</i> bardzo zły stan belkowych stropów korpusu i ramion transeptu, które porażone biologicznie; deski podsufitki i belki konstrukcyjne oraz atrapy belek z zaawansowaną infekcją biologiczną – porażenie drewnojadami w stopniu intensywnym, co skutkuje zaawansowanym procesem próchnicznym z licznymi ogniskami próchnicznymi zarówno powierzchniowymi, jak i strukturalnej do głębokości 5 cm.</p> <p><i>dach:</i> w stanie średnim i niezadowalającym: nieszczelne pokrycie dachowe, brak ekspertyzy stanu technicznego więźby dachowej;</p> <p><i>posadzki:</i> oryginalna posadzka po renowacji; płyty podłogowe z licznymi śladami zużycia, spękaniami, powierzchniowa korozja płyt, itp.</p>		19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie <p>Zły stan stropów korpusu i transeptu, który znacznie pogorszył się po tegorocznych deszczach i wichurach, skutkiem których było zalanie stropów kościoła. W związku z powyższym postuluje się:</p> <p>► rozebranie stropów i wykonanie ich rekonstrukcji (stanowią charakterystyczny rys stylu architekta)</p> <p>► kompleksowy remont dachu z wymianą pokrycia i przeglądem, naprawą i konserwacją więźby.</p>	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum parafialne parafii św. Józefa w Raciborzu:

▪ Akta archiwalne dotyczące budowy kościoła: pozwolenie na budowę z 20.09.1937, opis budowlany z 20.09.37 architekta Felixa H. Hinssena, podpisany przez prowadzącego budowę Roberta Poppera; rysunki techniczne i projekty z lipca i września 1937: mapa sytuacyjna, rzut, przekrój AA, przekrój pionowy BB, widoki elewacji; obliczenia statyczne

▪ Współczesna dokumentacja techniczna: PW-B zasilania oświetlenia zewnętrznego kościoła, K. Worobiec, 2002; Inwentaryzacja konstrukcji poddasza kościoła św. Józefa w Raciborzu-Ocicach [b.a.,b.d.]; Protokół kontroli stanu technicznego konstrukcji nośnej drewnianej dachu i podwieszanego stropu w kościele św. Józefa w Raciborzu-Ocicach., R. Piechaczek, 2011; Projekt arch.-konstr. rozbudowy zaplecza kościoła św. Józefa w Raciborzu., J. Staisz, 1993 [zawiera: opis, rysunki techniczne, pozwolenie]; Program prac konserwatorskich w zakresie wykonania izolacji przeciwwilgociowej w kościele par. pw. Św. Józefa w Raciborzu Ocicach., F. Monasterski, 2004; PT Instalacja ogrzewania., A. Androchowicz, 1991; PT kanalizacji sanitarnej., St. Fita, 1993; Dokumentacja powykonawcza wykonania izolacji poziomej murów kościoła parafialnego pw. Św. Józefa w Raciborzu metodą podcinania murów., Geo-Komp Sp. z oo., Kraków 2001-04

23. Bibliografia

A. GALECKA-PADUCHOWA, Architektura sakralna Raciborza., Katowice 2006, str. 93-95

P. NEWERLA, Dzieje Raciborza i jego dzielnic., Racibórz 2008, str. 410-413

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst ..... PDZ ALMA 20.09.2011

plany, rysunki ..... PDZ ALMA 20.09.2011

fotografie ..... PDZ ALMA 20.09.2011

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego

26. Załączniki

- * wkładka nr 1: cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia;
- * wkładka nr 2: zdjęcia;
- * wkładka nr 3: zdjęcia; archiwalia;
- * wkładka nr 4: archiwalia; zdjęcia;

1. Miejscowość	RACIBÓRZ	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres KOŚCIÓŁ PARAFIALNY pw. ŚW. JÓZEFA ul. Gdańska 70	6. Zawartość wkładki cd. opisu; spis fotografii; zdjęcia
2. Gmina	Racibórz		
3. Powiat	raciborski		
4. Województwo	śląskie		

Schody. *Schody zewnętrzne.* Część zach. kościoła opasana z trzech stron podestem z płyt granitowych, na który prowadzą z każdej strony po trzy stopnie z bloków granitowych; granitowe schody poprzedzają również otwory wejściowe prowadzące do ramion transeptu. Zakrystia i współczesne zaplecze kościoła dostępne przez osadzone w głąbu muru wejście pd., które poprzedzone prostym biegiem schodowym w grubości muru – stopnie schodowe wyłożone współczesnymi płytkami ze złomu marmurowego. Przy elewacji wsch. zaplecza dwa biegi prostych schodów betonowych, umożliwiających zejście na poziom piwnicy.

Schody zewnętrzne. Klatka schodowa zlokalizowana w pomieszczeniu pn. części zach. kościoła – schody drewniane, dwubiegowe powrotne z podestem, dolny bieg długi, wachlarzowy, górny krótki, prosty; biegi ujęte balustradą drewnianą z kantówek i poręczą drewnianą przy ścianie. Część prezbiterialna podniesiona w stosunku do poziomu nawy o dwa stopnie, wykończone takimi samymi płytami podłogowymi, jak posadzka. Na strych kościoła wejście po metalowej drabinie z pomieszczenia na chórze muzycznym.

Otwory. *Otwory okienne* ujednolicone w poszczególnych częściach budowli, w regularnym układzie, rozmieszczone symetrycznie względem osi podłużnej kościoła; we wszystkich otworach okna witrażowe, współczesne. W nawie trzy pary bardzo smukłych otworów zamkniętych pełnołukowo; w każdym z ramion transeptu, po trzy prostokątne, krótsze okienka z pełnołukowymi zamknięciami w ścianach pn. i pd. oraz po trzy okienka półokrągłe w ścianach wsch. Zaplecze kościoła oświetlone regularnym układem okulusów (aneksy) oraz półokrągłymi okienkami w części środkowej (zakrystia). Okulusy umieszczono również osiowo w górnych partiach ścian szczytowych i w bocznych ścianach zach., fasadowej części kościoła, w partii dzwonnicy. Część podpiwniczona z dużymi współczesnymi oknami półkolistymi.

Otwory drzwiowe zewnętrzne. Wejście główne usytuowane na osi środkowej fasady, umieszczone w smukłej, zamkniętej pełnołukowo wnęce ujmującej otwór drzwiowy w przyziemiu i okulus w zamknięciu, między którymi figuralna dekoracja mozaikowa z postacią Chrystusa; otwór o proporcjach kwadratu, z prostym zamknięciem; drzwi dwuskrzydłowe, opierane dwiema warstwami desek. Boczne wejścia do kościoła przez boczne kruchty, od pn. i pd. w części fasadowej i przez ramiona transeptu, od zach. – otwory prostokątne, z pełnołukowymi zamknięciami; drzwi jednoskrzydłowe, prostokątne, opierane deskami wraz z łukowatymi nadświetlami. Dawny zewnętrzny pd. otwór drzwiowy do zakrystii, został po współczesnej rozbudowie przeniesiony na ścianę pd. aneksu, wbudowanego w narożnik między zakrystią i ramieniem transeptu; smukły, zamknięty pełnołukowo otwór, poprzedzony prostym biegiem schodów w grubości muru, wypełniony jest

jednoskrzydłowymi drzwiami opierzanymi deskami. W ścianie wsch. zaplecza kościoła trzy otwory, wszystkie zamknięte pełnołukowo, z jedno- lub dwuskrzydłowymi drzwiami opierzanymi deskami; w przyziemiu, w osi pn., otwór drzwiowy w kształcie prostokąta stojącego, prowadzący do pomieszczenia sanitarnego; w partii piwnic dwa przysadziste otwory bramne, o proporcjach kwadratu i prostokąta leżącego – do kotłowni i kostnicy.

Otwory drzwiowe wewnętrzne. Część zach. połączona z wnętrzem nawy symetrycznym układem arkadowych pełnołukowych przejść. W przyziemiu jest to pięć arkad, z główną środkową o proporcjach kwadratu największą, stanowiącą połączenie z kruchtą i głównym wejściem kościelnym; drzwi dwuskrzydłowe ramowo-płycinowe, przeszklone w górnych płycinach, otwór dodatkowo zabezpieczony przesuwana kratą. Następne arkady zmniejszają się stopniowo parami i tworzą: pozbawione stolarki wejścia do kaplic (pn. – do dawnej kaplicy chrzcielnej) i drzwi – do krucht bocznych, z jednoskrzydłowymi współczesnymi drzwiami ramowo-płycinowymi. Na emporze muzycznej dwa arkadowe przejścia między chórem i częścią fasadową analogiczne głównej arkady wejściowej. Po obu stronach ołtarza głównego dwa smukłe arkadowe przejścia na zaplecze. Na zapleczu, między zakrystią i aneksami współczesne typowe otwory z prostymi zamknięciami i jednoskrzydłowymi typowymi drzwiami.

RZUT. Kościół orientowany, założony na regularnym i ściśle symetrycznym rzucie o kształcie litery T. Prostokątny korpus budowli poprzedzony jest nieco węższą częścią fasadową, mieszczącą kwadratową kruchtę główną i symetryczne kruchty boczne z kaplicami. Nawa łączy się od wsch. z tej samej szerokości prezbiterium, na wysokości którego z korpusu występują na pn. i pd. prostokątne ramiona transeptu. W oryginalnym projekcie, od wsch. przylegała do kościoła wydłużona prostokątna zakrystia o szerokości korpusu, współcześnie, w narożniki między zakrystią i ramiona transeptu wbudowano aneksy zaplecza, zlicowane z transeptem od pn. i pd. i z zakrystią od wsch., uzyskując jednolitą, nierozczłonkowaną formę części wsch. kościoła.

BRYŁA. Kościół orientowany. Budowla powstała metodą addycji poszczególnych części, które stanowią odrębne, kubiczne elementy zestawione w regularną i symetryczną kompozycję. Korpus tworzy trzyosiowa nawa i niewyodrębnione z niej prezbiterium, które ujęte po bokach ramionami transeptu. Nad korpusem wspólny dwuspadowy dach, z połączeniami przedłużonymi nad ramiona transeptu. Od zach., wbudowana częściowo w korpus część frontowa, wyższa i nieco węższa niż korpus, zamknięta trójkątnym, nie wyodrębnionym szczytem z ażurowym krzyżem w wierzchołku. Część wsch. kościoła podpiwniczona.

ELEWACJE na licowanym cegłą cokole, pokryte tynkami nakrapianymi o grubej fakturze; proste i surowe; podziały architektoniczne przeprowadzone za pomocą otworów, ściany gładkie, pozbawione innych elementów artykulacji i dekoracji (z wyjątkiem fasady); każda z części kościoła o odrębnej, charakterystycznej dla niej kompozycji, uzyskanej przez zróżnicowanie formy i układu otworów. **Elewacja zach. – fasada** – kompozycja symetryczna i dośrodkowa; elewacja zdominowana przez monumentalną część środkową w kształcie prostokąta stojącego zamkniętego płaskim trójkątnym szczytem; na osi symetrii smukła rozglifiona wnęka z półkolistym zamknięciem, w której, w przyziemiu kwadratowy otwór wejścia głównego, w zamknięciu okulus; tło wnęki wypełnione dekoracyjną mozaiką figuralną, przedstawiającą błogosławiącego Chrystusa, stojącego na lwie, w otoczeniu ośmiu postaci z gorejącymi sercami; mozaika sygnowana monogramem projektanta i pełnymi nazwiskami twórców i datowana: 1943 / ENTWURF: EGBERT LAMMERS / AUSF.: AUGUST WAGNER. BERLIN-TREPTOW.; w nadprożu otworu wejściowego mozaikowy złożony napis: VENITE AD ME OMNES. **Elewacje boczne, pd. i pn.** – o analogicznej kompozycji; w części fasadowej, z okulusami pod gzymsem wieńczącym i wejściami bocznymi w przyziemiu; elewacje nawy 3-osiowej, z ujednoliconymi, bardzo smukłymi oknami, obok, również 3-osiowe elewacje ramion transeptu – okna znacznie krótsze; elewacje niskich aneksów zróżnicowane – pn. jednoosiowa z okułem i półkolistym oknem piwnicy w partii cokołowej, w dwuosiowej elewacji pd. osadzony w głębi muru otwór wejściowy, poprzedzony schodami, obok okulus. **Elewacja wsch.** – przekształcona współcześnie w partii przyziemia – jednokondygnacyjna, podpiwniczona przybudówka pierwotnej zakrystii, została powiększona o wbudowane w naroża aneksy; przybudówka 9-osiowa z symetrycznym, rytmicznym układem okien – otwory dawnej zakrystii półkoliste, otwory aneksów w formie okulusów; w skrajnej osi pn. otwór drzwiowy; w partii wysokiego ceglanego cokołu, pozaosiowe półkoliste duże okna piwnic i duże przysadziste, niesymetrycznie rozmieszczone otwory bramne. Ponad przybudówką symetrycznie rozmieszczone okna korpusu kościoła – środkowy okulus, flankowany przez trzy półokrągłe okienka każdego z ramion transeptu.

WNĘTRZE. Kościół o wnętrzu halowym, z nawą i prezbiterium nakrytymi wspólnym stropem. Na wysokości prezbiterium niższy transept. W ścianach prezbiterium nad ramionami transeptu po cztery pełnołukowo zamknięte nisze z popiersiami św. mężów od pd. i św. niewiast od pn. W zach. część nawy wbudowana prosta drewniana empora muzyczna wsparta na czworobocznych filarach. Od zach. do korpusu dostawiona część fasadowa, z kruchtą główną i bocznymi, klatką schodową oraz z dwiema kaplicami (w tym chrzcielnią) w partii przyziemia, pomieszczeniami empory muzycznej i trzecią kondygnacją, w której umieszczono dzwony. Od wsch. przylega do budowli podpiwniczone zaplecze z zakrystią, salką parafialną, sanitariatami, a w piwnicy – kotłownia i kostnica.

WYPOSAŻENIE. Wyposażenie kościoła skromne; głównym i jedynym elementem dekoracyjnym na zewnątrz jest figuralna mozaika z Chrystusem na lwie w

otoczeniu postaci z gorejącymi sercami (dat. 1943 i sygn. Egbert Lemmers – projekt i August Wagner – wykonawca. We wnętrzu zachowała się oryginalna chrzcielnica z białego marmuru i popiersia świętych w niszach nad ramionami transeptu: od pd. św.św.: Stanisław Kostka, Franciszek, Pius X, Jan Chrzyciel, od pn. św.św.: Maria Goretti, Barbara, Teresa od Dzieciątka Jezus i Jadwiga.

INSTALACJE: elektryczna, wodno-kanalizacyjna, c.o. z własną kotłownią, nagłośnieniowa.

SPIS FOTOGRAFII

1. Kościół – widok od pd.-zach.
2. Kościół – widok od pn.-zach.
3. Fasada.
4. Kościół – widok od pd.-wsch.
5. Drzwi wejścia głównego, z mozaiką fasady.
6. Drzwi wejścia bocznego.
7. Wnętrze – widok w stronę prezbiterium i ramienia transeptu.
8. Wnętrze – widok na emporę muzyczną.
9. Strop korpusu.
10. Sklepienie kaplicy chrzcielnej.
11. Klatka schodowa.
12. Wnętrze zakrystii.
13. Dzwony.
14. Fragment strychu z więźbą dachową.
15. Pierwotny projekt, 1937 – fasada.
16. Projekt archiwalny, 1937 – rzut.
17. Projekt archiwalny, 1937 – przekrój pionowy.
18. Projekt archiwalny, 1937 – elewacja wsch.
19. Fasada kościoła św. Fidelisa Berlin-Tempelhof, z 1951 r.
20. Wnętrze kościoła św. Fidelisa.

1. Miejscowość	RACIBÓRZ	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres KOŚCIÓŁ PARAFIALNY pw. ŚW. JÓZEFA ul. Gdańska 70	6. Zawartość wkładki zdjęcia;
2. Gmina	Racibórz		
3. Powiat	raciborski		
4. Województwo	śląskie		

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

1. Miejscowość	RACIBÓRZ
2. Gmina	Racibórz
3. Powiat	raciborski
4. Województwo	śląskie

5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY pw. ŚW. JÓZEFA
 ul. Gdańska 70

6. Zawartość wkładki
 zdjęcia; archiwalia;

10.

11.

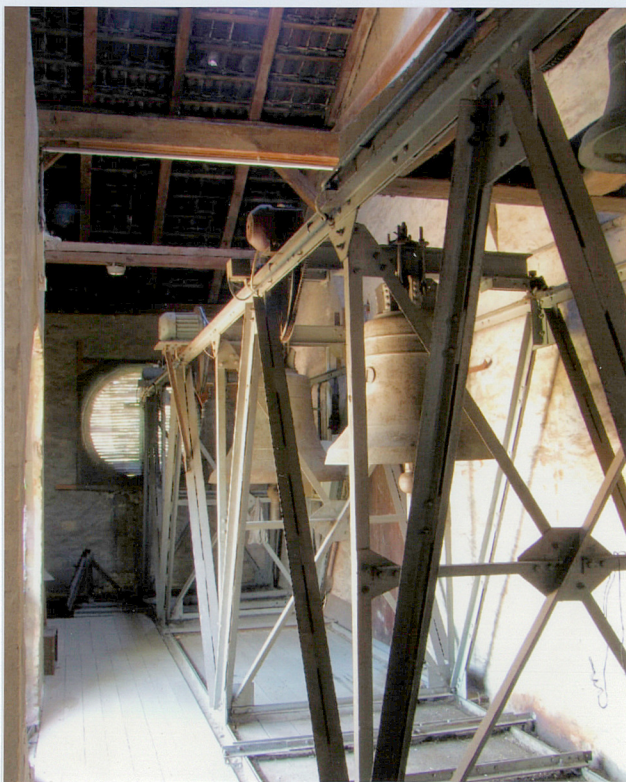

12.

13.

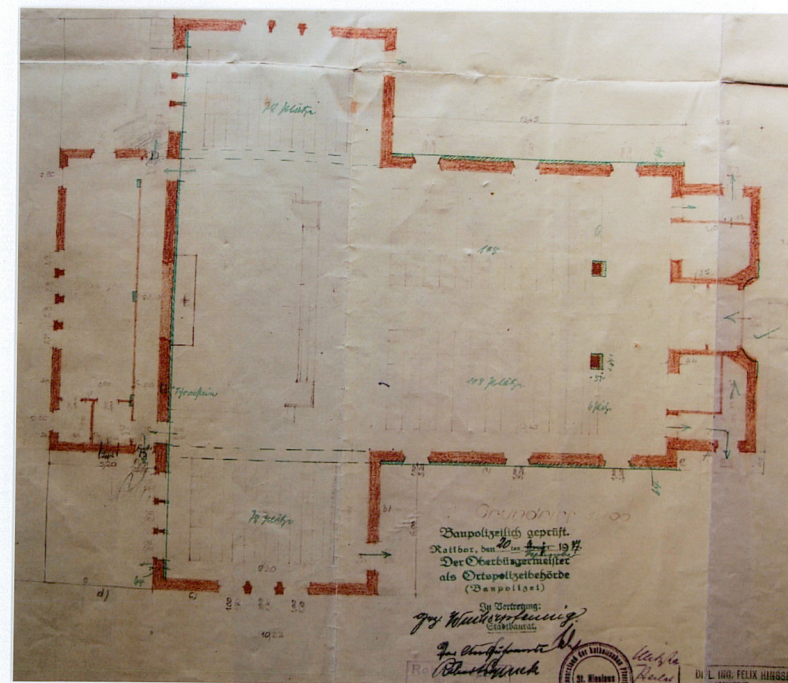
14.

15.

16.

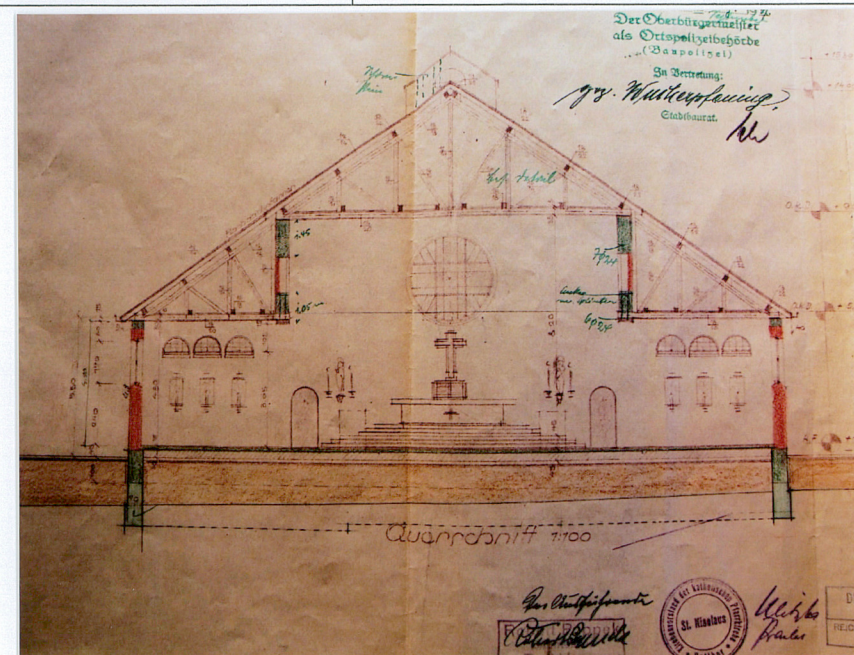
Opracowanie załącznika:
(data i podpis): PDZ ALMA 20. 09.2011

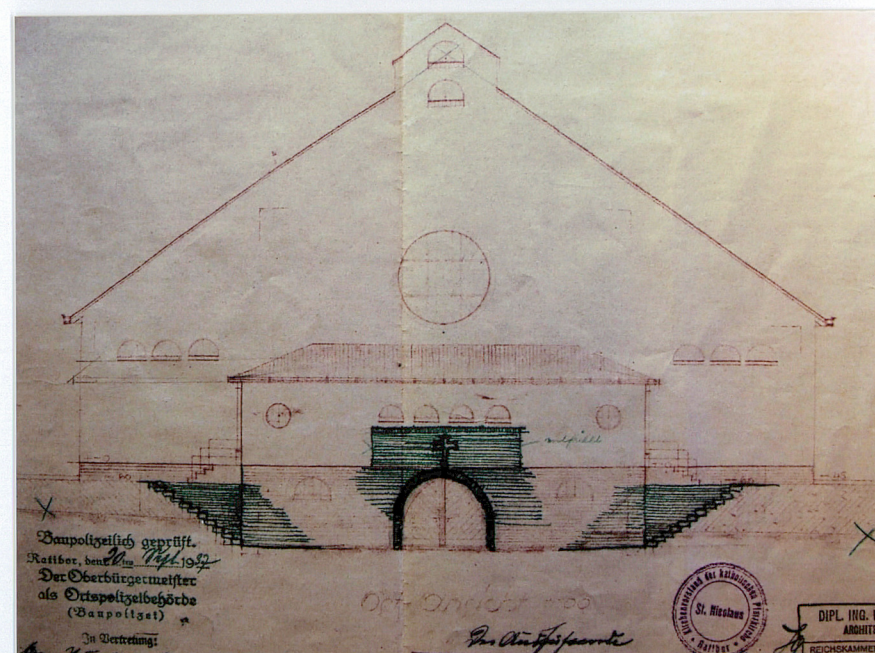
1. Miejscowość	RACIBÓRZ	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) oraz adres KOŚCIÓŁ PARAFIALNY pw. ŚW. JÓZEFA ul. Gdańska 70	6. Zawartość wkładki archiwalia; zdjęcia;
2. Gmina	Racibórz		
3. Powiat	raciborski		
4. Województwo	śląskie		

16.

17.

18.

19.

20.

